

ȘTEFAN MARIȘ

Cuvânt către cititor

Plecând de la ideile și conceptele formulate de C. Lévi-Strauss am putea afirma că etnografia, etnologia și antropologia pot fi privite ca reprezentând trei niveluri complementare, dar relativ diferite de discurs, ce își dezvoltă analiza începând cu descrierea „etnografică” a unor fenomene și societăți pentru ca, în final, să o încheie cu studiul „antropologic” al Omului în general. Adică etnografia urmărește în principal să observe și să analizeze comunitățile umane privite în particularitatea lor cu scopul de a recompune, cât mai exact posibil, viața fiecăreia dintre ele în timp ce etnologia utilizează, în cheie comparativă, documentele oferite de etnograf. Toate aceste trei niveluri complementare de cercetare ar forma ceea ce se numește „știință a Omului”. Însă antropologia nu este numai atât, cel puțin și pentru că a fost obligată să „rezolve” paradoxul unității umane și al diversității culturale. Ori acest lucru a impus atenției sale problema Celuilalt ca Om. Într-o altă formulare am putea afirma că Omul nu a existat și nu a devenit o problemă pentru sine decât în oglinda Celuilalt. Iar această conștientizare a Celuilalt înseamnă conștientizarea diferenței. Așadar antropologia se configurează și își impune coerența doar plecând de la o triplă experiență: experiența pluralității, a alterității și a identității. Altfel spus, misiunea antropologiei este de a gândi diferența prin descrierea diversității din perspectiva unei identități iar îndeplinirea acestei misiuni s-a realizat doar în măsura în care această „știință a Omului” a reușit (reușește) să împace atât raționalitatea umană generică și unitatea biologică a omenirii cu uimitoarea diversitate naturală a formelor culturale. Pentru atingerea acestui scop antropologia a fost obligată să-și extindă și să-și multiplice instrumentele cercetării interferând cu multe alte științe: istoria, filosofia, sociologia, lingvistica, psihologia, ecologia etc. Rezultă de aici o viziune holistă asupra realității ce are avantajul perspectivei, al cuprinderii, al vastității.

Memoria Etnologica ajunsă, iată, la numărul 50 își propune să se înscrie în orizontul generos al unei astfel de demers oferind cercetătorilor (etnologi, antropologi, lingviști, filosofi etc.) posibilitatea exprimării într-un azimut al interdisciplinarității, al transdisciplinarității cu efecte pentru înțelegerea realității în toată complexitatea sa.

To the Reader

Starting from the ideas and concepts formulated by C. Lévi-Strauss one could state that ethnography, ethnology and anthropology could be viewed as representing three complementary but different stages of discourse which develop their analysis beginning with the „ethnographic” description of phenomena and societies in order to finally end with the „anthropological” study of Man in general. Namely, ethnography aims mainly to observe and analyze human communities viewed in their particularity with the intention to recompose as exactly as possible the life of each, while ethnology uses, in a comparative manner, the documents offered by the ethnographer. All the three complementary levels of research would compose the so-called „science of Man”. Nevertheless, anthropology is not only this, since it has been obliged to „solve” the paradox of the unity of humankind and its cultural diversity. Thus, this imposed to its attention the problem of the Other as Man. In other words, one could say that Man did not exist and has not become a problem for himself before seeing himself in the mirror of the Other. This realization means the realization of difference. Thus anthropology is configured and imposes its coherence starting from a threefold experience: the experience of plurality, of alterity, and of identity. This means that the mission of anthropology is to consider difference by describing diversity from the perspective of identity and the achievement of this mission has been reached only to the point in which this „science of Man” has succeeded (succeeds) to reconcile the generic human rationality and the biological unity of humankind with the amazing natural diversity of cultural forms. In order to achieve this aim anthropology has been obliged to extend and multiply its research instruments interfering with the field of other sciences such as: history, philosophy, sociology, linguistics, psychology, ecology etc. The result of this has been a holistic vision upon reality with the advantage of a wide perspective upon its vastness.

Memoria Ethnologica having reached its 50th issue proposes to inscribe itself in the generous scope of offering researchers (ethnologists, anthropologists, linguists, philologists, philosophers etc.) the possibility to express themselves in the context of interdisciplinarity or transdisciplinarity to the effect of understanding reality in all its complexity.